

Maandblad van de Oosterse Afrikaanse Kring

Maart 2006

Jaargang: 27 nr: 5

Kalima

- **Studentenverkiezingen: waarom en hoe?**
- **Nuttige Indologensites**
- **Vervolg: de Vloek van Rood (3)**
- **Andalusiëreis Revised**

Inhoudstafel

Inhoudstafel	3
De Scriptor springt van hak op tak	4
Woordje van de praeses	5
De PR prrrrrt	6
Lustrum Special (2)	7
ex-praesidiumleden:	
wat doen ze, waar zijn ze, en wat drijft hen...	
Andalusië :	
Reisverslag in woord	10
Culinair reisverslag	13
Reisverslag in beeld	16
Reisvoorbereiding op het forum	19
Studentenverkiezingen 16 maart: wadde?	20
Nuttige Indologensites	22
De Vloek van Rood (3)	23
Het Jongetje	25
OAK Kalender maart	26
Cultuuragenda maart	27
De beste OAK-foto's van februari	30
Hoerahoera en merci	31
Sponsors	32
Clublied	33
Ereleden	34

De Scriptor springt van hak op tak

Juicht allen, juicht! De gebruikelijke Kalimascriptrix bevindt zich momenteel in een fantasiewereld vol kerkers en draken (voor de insiders: D&D, weetjewel) en dit bovendien zonder inname van chemische of andersoortige drugs. Het Kalimanwif, ondergetekende dus, doet zodoende met liefde en plezier een interimmeke, *for old times' sake*.

Na lange en veelvuldige omzwervingen door het Grootte Electriciteitslooze Continent, in de volksmond ook wel India genoemd, sta ik hier terug in het kille, kleurloze België. Nieuwe gezichten bevolken de vroeger zo vertrouwde Blandijnkelder en in de gangen van diezelfde Blandijn zie ik overal mijn eigen kop opduiken. Waren die **verkiezingen (p.20)** al maar voorbij. Of had ik maar een betere foto uitgekozen...

Verder in dit magische en magistrale maandblad vindt u reisverslagen van onze ongelofelbare reis naar 'al 'andalus in woord, beeld en recept (p. 10). Als de gesmeerde bliksem daarheen als u altijd al eens calamares had willen maken.

Ook nog in deze Kalima: het vervolg op ons spannende, *euh*, vervolgverhaal, de **Vloek van Rood (p.23)**. Mensen die gecharmeerd worden door de geraffineerde verhaallijnen en onwaarschijnlijke plotwendingen in deze thriller van formaat, mogen niet aarzelen om zelf een vervolgstukje aan deze aflevering te schrijven en naar de redactie te sturen. Porno, geweld en schendingen van de mensenrechten zijn toegelaten. Politieke propaganda en dt-fouten zullen daarentegen bestraft worden met twee van de drie zaken uit de vorige zin (en nee, niet naar eigen keuze).

Nog een vervolg dan, en wel op onze **lustrumspecial (p.7)**. Bent u benieuwd wat de toekomst voor u in petto heeft met een vreemdsoortig diploma (bvb. Afrikaanse of Oosterse Talen en Culturen) in uw bezit, lees dan hoe deze ex-OAK-ers het ervan af hebben gebracht in de Boze Buitenblandiniaanse Wereld.

De nerds die Hindi en/of Sanskrit studeren(*namaste*, u daar) kunnen zich deze maand verheugen op een shitload aan bruikbare, onbruikbare en vele andere India/Indologie-websites. *Shabash!!*

Als u dit zwaar onderschatte en bovendien fantastische maandblad volledig hebt uitgelezen, sturen we u op pad. Of u daarbij gaat voor een activiteit uit de OAKagenda of uit de algemene cultuuragenda, dat is uw eigen keuze. Kiezen is belangrijk in het leven. Kiezen dus! Ook op 16 maart...

...we kunnen het niet genoeg herhalen...

Kies! U hebt geen keuze!

Het Kalimanwif aka (*sv*)

Woordje van de praeses

Na drie maanden blok, examens & een prachtreis naar Andalusië, is de OAK uit haar winterslaap gewekt. Vorige week gingen we reeds met een aantal mensen naar *Nuit de la Voix* in de Bijloke, een culturele en esthetische ontmoeting tussen christelijke, islamitische en Indische stemmen en gezangen. Het was bemoedigend te zien – en vooral te horen – dat een interculturele dialoog niet enkel mogelijk is, maar zelfs een aangename ervaring, in dit geval een streling voor het oor, kan inhouden. Bemoedigend? Zeker, in deze tijden van de clash of ignorance is het geen geringe prestatie om een ontmoeting tussen Oost en West als polyfone dialoog in plaats van kakofonisch conflict op te vatten. Terwijl culturele verschillen veelal als ideologische breuklijnen worden beschouwd, vormen ze evengoed een esthetische diversiteit, een diversiteit zonder dewelke er culturele inteelt en degeneratie zouden heersen. De voorwaarde tot een bloeiende cultuur is niet isolatie of een terugplooiën op zichzelf, zoals velen, zowel in de Westerse als islamitische of zelfs hindoeïstische wereld menen, maar juist interactie, uitwisseling en adaptatie. Islamfundamentalisme cultureel gronden in en herleiden tot de islam, betekent afbreuk doen aan de islam, een fenomeen waarvan dé betekenis, net als van het christendom, hindoeïsme of van elke andere religie, niet schuilt in wat bepaalde geschriften, theologen of profeten stellen, maar wel in werkelijke interpretaties en uitdrukkingen die mensen doorheen de geschiedenis aan deze ideeën geven. Wat is 'het christendom' overigens? Is het een quasi-communistische beweging, zoals in 't vroege christendom? Is het een staatsgodsdienst en instrument van de heersende klasse, die belangrijke aspecten van het dagelijkse leven domineert, zoals in de Middeleeuwen? Is het een bevrijdinggodsdienst, zoals in Latijns-Amerika (of een onderdrukkende godsdienst, tevens in Latijns-Amerika)? Of is het een waanzinnig letterlijke interpretatie van Genesis, zoals de huidige en verontrustend invloedrijke anti-evolutionaire beweging in de VS?

Net als het christendom 'is' de islam wat mensen en groepen mensen ervan maken. Het belang van 'islam' voor vele aanhangers is vandaag dan ook niet van religieuze aard, maar van identitaire en ideologische aard; de idee en gemeenschap van de islam vormt een stabiel gegeven in een sociaal, economisch en politiek instabiele wereldsamenleving. De redenen waarom precies de islam, het hindoenationalisme of het christendom als ideologie gekozen wordt, steunen inderdaad op tradities en cultuur, maar de oorzaken die een tegenideologie voor bepaalde mensen en groepen noodzakelijk maken, vallen niet uit de lucht, maar spruiten voort uit de materiële, sociale en historische contexten waarin ze leven.

Ik zie dat mijn woordje reeds 3/4 van de pagina heeft bereikt en ik nog een aantal andere zaken te vertellen heb. 'k Zal het dus hierbij houden, maar voor verdere aanvullingen en opinies kan u terecht op ons symposium rond politieke islam dat op 28 maart plaatsgrijpt.

Op het menu voor maart staan verder een heerlijk Indisch Thalidinner, een OAKwis met algemene en Oosterse & Afrikaanse kennisvragen en weetjes, een zwoele fuif en een Sino-Japanse avond. Zoals gewoonlijk kan je de planning van onze activiteiten terugvinden op affiches en de activiteitenkalender in de Kalima & op de website.

Het valt me op hoe snel het tweede semester voorbijraast. Binnenkort is het paasvakantie en een dikke maand later blok, examens en vakantie. Ook voor het huidig praesidium nadert de eindstreep. Hoewel we nog heel wat activiteiten voor de

boeg hebben, richt een deel van onze gedachten zich al naar volgend academiejaar. Het einde van dit semester betekent immers het einde van het huidige OAK-praesidium. Een nieuwe lente, een nieuw geluid, ook de OAK komt er niet onderuit. We zoeken dus enthousiaste en geëngageerde mensen om volgend jaar leuke & interessante activiteiten te organiseren voor onze medestudenten. Denk er eens over na, want na de paasvakantie organiseren we een infoavondje voor alle kandidaten en nieuwsgierigen naar wat een studentenkring precies inhoudt, welke taken je op je kan nemen en wat je zo allemaal kan organiseren. Tot dan?

Brecht

De PR prrrrt

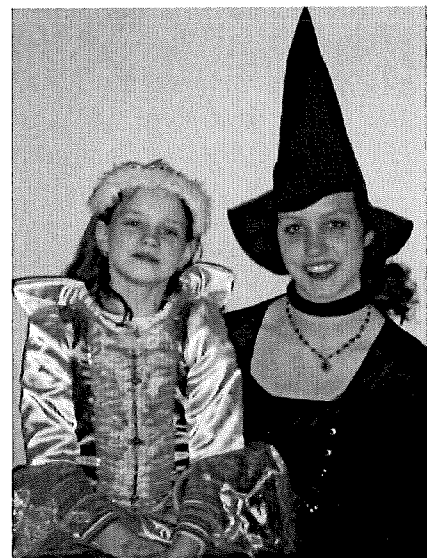
Nog geen vijf minuutjes geleden zat ik rustig met mijn ouders en mijn zusje naar de hond van man bijt hond te kijken, maar opeens vroeg/zei mijn ma "er ligt hier nog een groene map van u, maar ge hebt ze niet gemist zeker?" (vandaag vrijdag, ik ben net thuis), zo met een toontje van "ge doet daar toch niet veel in gent", en daardoor dacht ik aan de deadline voor mijn tekstje in de kalima. Ik heb dus echt wel een redelijk stukje geschreven, dat vandaag (10 maart) ten laatste doorgestuurd moest worden, maar doordat dus mijn trouwe groene nog thuis lag, heb ik zowat op alles en niets genoteerd, en dat tekstje zit daar ook ergens bij, in the middle of nowhere, maar niet hier bij mij.

Misschien kan ik jullie ter vervanging daarvan vertellen wat ik zonet in het nieuws zag? Zo was een van de aandachtspunten onze "verouderde wet". Daar staat bijvoorbeeld in dat je geen fototoestel mag meenemen in een vliegtuig, maar dat je die moet afgeven aan de piloot en dat je geen mossels mag meenemen vanop het strand, want dat daar een gevangenisstraf van maximum een week en een boete van 1 tot 25 frank opstaat... en dat was alles wat ik zag van het nieuws, eigenlijk.

Goh seg, mijn pa brengt me hier juist een 'cadeautje'...mijn telefoonrekening. Dat betekent dus dat ze weeral in mijn post gezeten hebben. Doen ze dat bij jou ook? Die stembrief van de univ (niet vergeten... 16 maart) hadden ze vorige week ook opengeprutst. Het heeft een goede kant: je hoeft je post niet meer te lezen..."er is een brief voor je en er staat in dat...en dat...en dat.", of "je rekening is toegekomen, en je moet weer zoveel betalen, en naar wie bel jij dan allemaal?... Het is toch niet naar ons!!!"Er bestaat toch zoiets als het recht op privacy?

Nog zoiets, vorige week was het bij ons carnaval. Ik had mijn zus en mezelf opgemaakt, maar was die make-up thuis vergeten... Het hééle tasje stond te blinken, toen ik thuiskwam.

Het dekseltje stond dan ook maar half op het potje, ..."en dat is echt het enige waar ik eens naar gekeken heb" aldus ons ma...we zullen ze maar geloven, hé.

Lustrumspecial

We hebben ondertussen al heel wat ex-OAK-ers teruggevonden, verspreid over gans België en de rest van de wereld. Ken je of ben je zelf zo'n oudgediende en wil je ook in deze rubriek komen? Aarzel dan niet om ons te contacteren!

Ex-praesidium leden: wat doen ze, waar zijn ze, en wat drijft hen...

OAK wordt 45 jaar, en u zal het geweten hebben! Van een midlifecrisis is bij ons nog geen sprake, maar hoe zit dat met de studenten Oosterse en Afrikaanse die reeds lang de schoolbanken verlaten hebben voor andere (en betere) oorden. Kalima zocht ze voor u op en wel voor een diepgaand gesprek. Pure nostalgie, daar houden we wel van.

Annelies Vanderlinden

Vertel eens wat over jezelf? Wat doe je nu je gent verlaten hebt

Ik ben Annelies Vanderlinden, mijn eerste levenslicht zag ik in het aangename provinciestadje Leuven op 15 januari 1983. Toen ik 18 jaar was heb ik gekozen voor Oosterse Talen en Culturen met specialisatie in de Indologie. Momenteel studeer ik in Wallonië *Etudes spécialisées en Pays en Développement et Aide Humanitaire*. Mijn kotgenoten zijn Walen, een Equatoriaan en een Ier. Samen organiseren we allerlei activiteiten voor Afrikanen. Ambiance verzekerd!

Wat was precies je functie in OAK en in welk jaar?

Ik was Cultuurpraeses 2002-2003 en Cultuurpraeses 2003-2004 van de OAK.

Waarom ben je in het praesidium gegaan? Vond je je engagement een meerwaarde voor je studententijd?

Ik vond mijn tijd in de OAK heel plezant, veel mensen ontmoet, fuifjes, culturele feestjes, ... Als dat geen redenen genoeg zijn om in de OAK te stappen!?

Wat was de leukste/ meest mislukte/ meest memorabele OAK-activiteit ooit?

Hmm, de Oosterse Afrikaanse Avond in de Kitsch in maart 2004 en onze uitstap naar Parijs. Ik herinner me nog dat schaatsen nooit veel succes had, toch wel niet zo'n geslaagde activiteit dus.

Heb je nu nog contact met je vroegere studievrienden of praesidiumgenoten?

Eigenlijk heb ik nauwelijks nog contact met oud-praesidiumleden of studievrienden, uitgenomen nog een paar mensen. Tja, ieder gaat zijn eigen weg hé!

Kun je het clublied nog zingen?

Het clublied ken ik niet meer vanbuiten maar samen met andere mensen zou het me nog wel lukken!

Ik wens jullie nog veel plezier met jullie uiterst interessante studie en fuif nog maar goed met de OAK!

Mes salutations,

En dan nu in première: het eerste getrouwde praesidiumkoppel bij ons weten!

Wie zijn jullie?

Maarten en Christine Soenens-Swaelens op dit ogenblik allebei 26 jaar. Gelukkig getrouwd. We wonen in Brugge, Maarten werkt in de verzekeringen (bij DVV) en ik werk in een kunstgalerie... 19e eeuwse schilderkunst in Knokke-Zoute.

Onze functies binnen de OAK:

Christine:

2003 - 2004 Oosterse Afrikaanse Kring Gent
Scriptor

2002 - 2003 Oosterse Afrikaanse Kring Gent
Praeses, Feestpraeses en Scriptor

2001 - 2002 Oosterse Afrikaanse Kring Gent
Feestpraeses

Maarten:

2002 - 2003 Oosterse Afrikaanse Kring Gent
Studiepraeses

Waarom ben je in het praesidium gegaan?

Ik ben in de OAK gestapt dankzij de beste praeses die ik ken, Claire. Zij wou mij erbij en ik wou er ook wel bij... Zo was iedereen tevreden. Maarten is er natuurlijk bij gekomen door de praeses van dat ogenblik (ik dus).

Natuurlijk is in het praesidium zitten belangrijk. Niet alleen voor op je CV, maar voor je eigen ontplooooooiiiing. Heb er zelf veel bijgeleerd. Het was de moeite waard en zou het zeker opnieuw doen, maar wel een beetje anders. (het is met een gerust hart dat ik nu kan zeggen, ik zou een aantal zaken anders aanpakken, zie ik ben nu al wat ouder en).

Wat was de leukste/ meest mislukte/ meest memorabele OAKtiviteit ooit?

De beste activiteit was natuurlijk de allereerste cocktailparty die ik organiseerde onder Claire. En dan het jaar daarna, natuurlijk het Bal Masqué. Deze twee zullen mij altijd bijblijven. Vond zelf dat beiden geslaagd waren, blijkbaar vinden de presidia na mij dat ook aangezien ze verder worden gezet... (onlangs vond reeds het vierde Bal Masqué plaats, *red*) Alvast bedankt hiervoor. Op zo'n zaken merk je dat het echt de moeite is om ergens je ziel in te steken, je wordt er voor beloond.

Over de mislukte ervaringen zwijgen we natuurlijk wijselijk.... En zeggen: We hebben eruit geleerd!

Heb je nu nog contact met je vroegere studievrienden of praesidiumgenoten?

Spijtig genoeg is het contact miniem met de collega's. Leentje Lesire is nog steeds heel belangrijk in mijn leven en Aagje Eckelmans zit regelmatig in de emails. Maar vind dat niet erg dat het contact verminderd. Er komen andere dingen in de plaats, maar het belangrijkste is: Iedereen zit wel in mijn hoofd, ik vergeet niet vlug... dus...

Maarten en Christine op hun trouwdag in juli 2005. Prachtige jurk trouwens!

Andalusië: reisverslag in woorden

Mensen op de Blandijn die klagen over vakantie zijn ofwel hopeloos verwend of horen daar gewoon niet thuis. Nergens anders heb je zo veel vrije tijd om buiten je lessen in het studentenleven te duiken, Gent in al zijn pracht te verkennen of - voor die paar geschifte uitzonderingen - je verder te verdiepen in je studies. Toch moet ik bekennen dat er elk jaar iets is dat ik voor geen geld zou willen missen. Vakantie kun je 't niet noemen, ook al kruipen we er even tussen uit. 't Is veel meer dan dat. Cultuur op doen in verre oorden, dolle pret beleven met nieuwe vrienden én tussendoor je leven riskeren. Jawel, dames en heren, ik heb het over niets minder dan reizen met Jack!

Dit jaar liet ik even mijn eigen kring in de steek, om met collega's van OAK. het zonnige Spaanse zuiden te verkennen. Andalusië: streek van Vandalen en Moren, trotse eigenaar van pareltjes als Cordoba en Granada. Constante factor van de vorige twee jaren was en bleef Jacques Pottie. Nergens anders vind je iemand die er telkens in slaagt zo een knappe reis in elkaar te boksen... en je de rit van je leven te geven.

Twee weken geleden vertrok ik met hem en twee Romanisten als voorhoede annex doodseskader. Voor mensen die denken dat ik nu zware retorische overdrijvingen gebruik, zal ik eventjes de rijstijl van onze 73 jarige Nestor schetsen. Een autorijbaan bestaat uit twee rijvakken - een linker en een rechter - netjes gescheiden door middel van witte stroken. Tenminste, dat proberen ze u al decennia lang wijs te maken. Die witte stroken zijn eigenlijk bedoeld om aan te duiden waar je precies moet rijden: in het midden van de baan natuurlijk! Wanneer je dan aan 't rijden bent is er niets aangener om een babbeltje te slaan met de passagiers. Jacques verstaat daarbij als geen ander de etiquette van conversatie: als hij met je praat, zal hij al je aandacht op jou richten. Dat de wagen ondertussen gevaarlijk veel zin heeft om de vrachtwagen voor ons te knuffelen is bijkomstig. Ten slotte weet iedereen dat rust essentieel is voor het menselijke lichaam. Een tukje op tijd en stond kan dan ook geen kwaad, zeker niet op de baan achter het stuur.

Maar geen paniek dames en heren, Jacques heeft niet één engelbewaarder; hij heeft er een heel legioen. Ook deze reis zouden er (net geen) doden vallen. Wat viel er dan wel zoal te beleven? Voor onze voorhoede begon 't al in de luchthaven van Carcassone. Omdat wij ons als enigen niet als een bende uitgehongerde jakhalzen op de bagage stortten, moet we blijkbaar heel vreemd zijn overgekomen bij de security. Dat of onze kapsels hadden een fout politiek engagement. Of misschien was het toch niet verstandig om Engels met Slavisch accent te praten. U kunt het al raden: we werden eventjes vriendelijk verzocht om mee te komen voor controle van de bagage en een ondervraging.

Mocht u dit ook ooit overkomen, denk dan aan het volgende: security heeft *geen* gevoel voor humor. Als ze u vragen wat je transporteert begin dan vooral niet over alle soorten gewassen die gerookt kunnen worden, maar hou 't op een ietwat verbaasd "Kleren?".

Hierna volgde een rit van meer dan anderhalve dag tot we in Cordoba aankwamen, waar we verwelkomd werden door een stralende zon en een zachte temperatuur van 12°. Eén ding viel al meteen op: Spaanse vrouwen hebben een heel foute smaak. Strakke roze broeken en flashy haarmeshen waren alleszins niet ons dada. De rest van

onze bende was op dat moment in Murcia aanbeland. Hun tocht naar Cordoba zou alleen al een aparte sectie hier kunnen verdienen, maar laten we 't er op houden dat ze uitgebreid de gelegenheid hadden om alle kantjes van Murcia te zien. Ondertussen namen wij al eens een stapje in het nachtleven van Cordoba. Voorwaar een sterke aanrader: schitterend sightseeing, vriendelijke horeca-uitbaters, lekkere (en vaak gratis!) *tapas*. Enkel nog een deftig bier en je zou er niet meer weggeraken.

De volgende morgen volgde een pijnlijke confrontatie tussen hyperkineten en ochtendhumeurlijders. Onnodig te zeggen dat de laatsten daarbij keihard 't onderspit moesten delven. Gelukkig stond er genoeg op het programma om dat te verwerken. Beginnen met de Mezquita: uiterlijk een prachtige moskee, vanbinnen een weggelopen kathedraal. Die resulterende symbiose vormde een gigantische would-be-Ikea voor liefhebbers van de meest foute kitsch. Persoonlijke favoriet was de met bladgoud beslagen doopvont. Het Archeologisch Museum bevatte dan weer alles wat je kon verwachten van een instelling die antieke restanten bewaarde: muntjes, fresco's, standbeelden en vooral heel veel steen. Wat niet wegneemt dat priapisme een uiterst boeiend fenomeen blijft.

Het Alcazar, waar we begroet werden door een standbeeld van de grote Averroës, bracht ons letterlijk en figuurlijk in hogere sferen. Van een kasteel zou je natuurlijk niet anders mogen verwachten. De prachtige tuinen met dito visvijvers deden ons echter beseffen dat we in ons Belgenlandje nog wel even zouden moeten wachten op betere periodes om van iets soortgelijks te kunnen genieten.

Dag drie werd de reis verder gezet richting Granada. In het busje bleek al snel dat hyperkineten, ochtendhumeurigen, seksueel gefrustreerden en een verdwaalde intellectueel een meer dan explosieve cocktail aan foute uitspraken opleverde. Een klein voorsmaakje:

"Bij mij gaat het vooruit: ik speel vier lagen in één keer uit!" {Bieke}

"Dat cakeje laat zich gemakkelijker op foto trekken en heeft een hoger esthetisch gehalte dan Pieter" {Tine}

"Ik vind dat we meer trots mogen zijn op knapenliefde dan democratie" {Pieter}

"Vanaf de achtste eeuw hebben ze hier ook een paar geniale invallen meegemaakt" {Tine}

"Ik heb een gebrek aan fluiten" {A.K.}

"Alle meisjes hebben één lang zwart haar op een tepel" {Tine}

"Met wat heb ik dan negen maand verkeerd?" {Maarten}
"Een vent?" {Zwally}

Halverwege stopten we voor een fikse wandeling. Dat is te zeggen: de helft van de groep verplaatste zich 5 min en besloot dan maar om af te zakken naar het plaatselijke restaurant. De andere helft marcheerde dapper door en proefde met volle teugen van de ongerepte Andalusische natuur. En ik kan u verzekeren waarde lezers: er is niets

machtiger dan als je op een met schaduw overdekte bergflank staat de zon opeens te zien doorbreken en zijn licht op je zien af te komen. Bij het afdalen lieten we ons dan ook volledig gaan in een spurt. De verzuurde spieren en bijhorende Robocopwalk achteraf namen we er met plezier bij.

In Malaga maakten we een kleine pitstop om te gaan pootjebaden in *la Méditerranée* en kon het klein kind in ons zich nog eens uitleven met strandworstelen. Onderweg besefte ik nogmaals dat ik een uiterst decadent busje zat. Dat en dat de Sierra Nevada een uiterst machtig gebergte is. In Granada aangekomen beleefden we ons eerste gastronomische orgasme: *all-you-can-eat* buffet voor €9,70. Het softijs dessert werd niet in porties aangevoerd, maar liters. Het beste orgasme moest echter nog komen: dé parel van Granada, het architecturale wonder genaamd het Alhambra. Een prachtig uitgewerkt Moors paleis, met fenomenale tuinen en inrichting. Hoogtepunt van de reis was niet meer dan gewoon liggen soezen bij de vijver met een stralende zon. We zouden nog ellenlange bladzijden kunnen vullen over al dat fraais, maar het kon misschien nog het mooist samengevat worden met volgend gedicht:

*"Dale limosna, mujer
que no hay en la vida nada
como la pena de ser
ciego en Granada"*

*"Give him some money, woman
because there is nothing
like the pity of being
blind in Granada"*

{Francisco de Icaza}

Hoewel we hier en daar wel iets verloren hebben aan deze reis (Maarten zijn cd's, Pieter zijn laatste restje waardigheid, ...), hebben we er zoveel voor teruggekregen: schitterende herinneringen, nieuwe vrienden en een snelcursus tulbandvrouwen.

Ik heb mijn hart verloren aan de Middellandse Zee. Mocht iemand van u het onderweg tegengekomen, dan mag je het altijd komen terugbezorgen. Zo niet, dan zal ik het er zelf zeker eens komen ophalen.

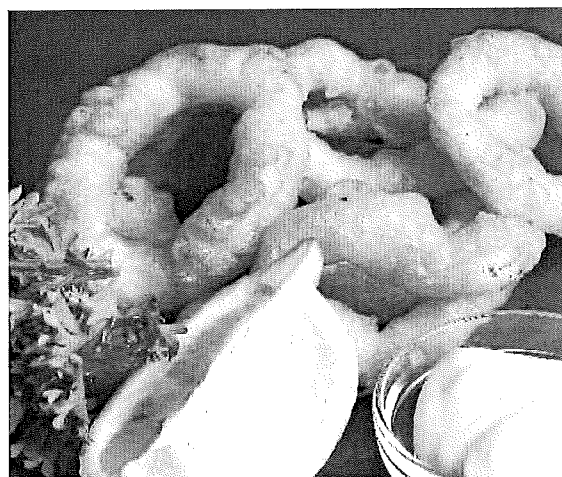
Jeroen W.

Andalusië reisverslag: culinair

☞ Andalousische Calamares

Ingrediënten

- * 1 kg kleine, dunbeveesde pijlinktvis
- * 8 el bloem
- * 4 el maïzena
- * zout
- * olie om in te frituren, bij voorkeur milde olijfolie
- * 1 citroen, in puntjes gesneden

Vorbereiding

Pijlinktvis schoonmaken : Snijd de tentakels net onder de ogen af en leg ze naar één kant. Knijp in de bovenkant van de poten. Hierdoor komt de bek naar buiten; verwijder deze. Maak de inktvis boven de gootsteen schoon door uw vingers onder de ruggengraat te duwen. Trek de ruggengraat eruit en gooi hem weg. Trek de ingewanden er voorzichtig in één keer uit. Spoel de zak schoon. Scheur de vinnen af; het paarse vlies is nu gemakkelijk te verwijderen. Was de zak goed en snijd hem in ringen van 1,25 cm. Doe ze bij de tentakels en spoel alles weer af.

Snijd de inktvis in ringen van 1 à 1,5 cm. Zijn de tentakels groot, snijd deze dan in de lengte doormidden. Meng de bloem door de maïzena. Verwarm de frituurpan op 190° C.

Bereiding

Bevochtig de inktvisringen met water, bestrooi ze met zout in een grote slakom en bedek ze dan met het bloemmengsel. Schud de kom goed op zodat de ringen langs alle kanten met bloem bedekt zijn. Bak de inktvisringen heel kort - minder dan een minuut omdat het vlees anders taai wordt - in de hete frituurpan.

Presentatie

Serveer heet, met puntjes citroen.

☞ Paella voor 4 personen

Ingrediënten:

- *200 gram gepelde rivierkreeftjes (gamba's mag ook)
 - *1 ui, gesnipperd
 - *1,5 liter visbouillon
 - *1 teentje knoflook, saffraan, olijfolie, peper
 - *250 gram rijst (ongekookt)
 - *1/4 liter tomaat-paprikasaus
 - *1 blik doperwtten (400 gram)
- Eventueel extra als garnering: strips geroosterde en ontvelde paprika's

Bereiding:

Neem een grote hapjespan (het liefst één die in de oven kan, maar op het fornuis kan het ook), of indien mogelijk een paellapan. Doe hierin flink wat olie (de bodem moet goed bedekt zijn) en fruit een uitje met 1 teentje fijngesnipperde knoflook. Laat dit zachtjes fruiten, het mag niet bruin worden. Voeg vervolgens kleine rivierkreeftjes of grote garnalen toe en bak dit op een wat hoger vuur mee tot het vocht verdampt is. Dit is belangrijk voor de smaak. Voeg dan droge (dus rauwe) rijst toe en bak dit op een redelijk hoog vuur mee tot het er wat dof uit gaat zien. Voeg dan een zakje saffraanpoeder of wat draadjes saffraan toe samen met een paar flinke opscheplepels de tomaten/paprikasaus en roer dit goed door de rijst. Kijk uit met de olie want het kan nog steeds spatten! Voeg dan beetje bij beetje de visbouillon toe. Er mag niet teveel in anders wordt de rijst papperig en bij te weinig wordt de rijst niet gaar. Je kan beter af en toe wat toe moeten voegen als het te droog wordt voordat het gaar is. Laat dit op een zacht vuur pruttelen (zonder deksel) of in een oven op 200 °C tot de rijst gaar is. Voeg de doperwten er op het laatst aan toe, deze hoeven alleen maar mee te warmen, anders worden ze te gaar. Je kunt elke variatie met verse visproducten gebruiken, zoals mosselen (niet te snel toevoegen) en andere schelpdieren, calamares...

Wil je er echt een mooi plaatje van maken, garneer dan het geheel met strips gegrilde (en ontvelde) rode paprika en grote garnalen (in schil). Als U het in de oven klaarmaakt heeft u alles bij elkaar 3 kwartier tot een uur nodig voor het op tafel staat. Dit is zonder de tijd die U nodig heeft voor het maken van de bouillon en de tomaat-paprikasaus.

☞Gazpacho (koude tomatensoep) voor 4 personen.

Ingrediënten:

- *4 vleestomaten
- *2 uien
- *1 groene paprika
- *1 rode paprika
- *1 komkommer
- *4 stengels bleekselderij uit het binnenste van de struik
- *1 mespunt gedroogde kruizemunt
- *½ theelepel majoraan
- *400 ml ijskoud water
- *100 ml rode wijn
- *2 eetlepels wijnazijn
- *4 eetlepels olijfolie
- *2 teentjes knoflook
- *50 g paneermeel
- *1 zakje croutons
- *2 hardgekookte eieren
- *1 bekertje zure room
- *10 olijven zonder pit
- *zout en peper

Kerf de tomaten met een scherp mesje kruiselings in aan de onderkant. Leg ze 30 seconden in kokend water en meteen daarna in ijskoud water. De tomaten moeten de schrik van hun leven krijgen. Daarna laten ze zich gemakkelijk ontvellen.

Snijd de gewassen paprika's in kleine stukjes, maar houd de rode en groene gescheiden.

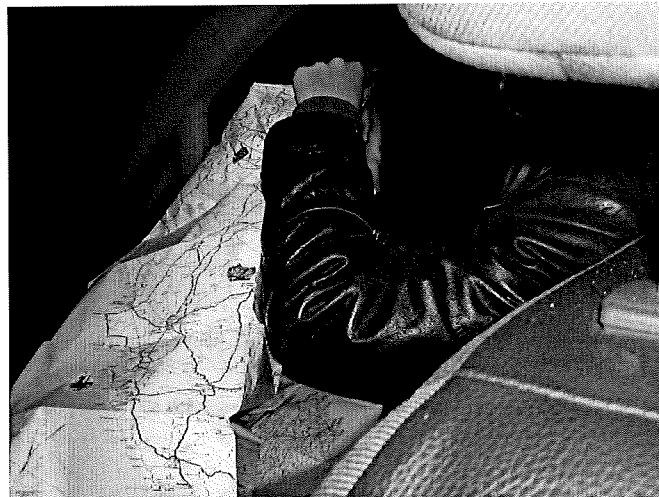
Snijd de geschilde komkommer in blokjes. Hak de uien fijn. Snijd de gewassen bleekselderij overlans in dunne reepjes. Doe de ontvelde tomaten en de helft van de ui, van de rode en groene paprika, van de komkommer en van de bleekselderij, alsmede de wijn en het paneermeel in een foodprocessor. Pers de knoflook erboven uit. Pureer de groenten tot een dik mengsel (het kan ook met een staafmixer of een roerzeef). Voeg al roerende met kleine scheutjes de olie, het water en de azijn toe. Breng op smaak met zout en peper en laat de gazpacho 2 uur afkoelen. Hak de olijven en prak de hardgekookte eieren tot kruim. Doe de overgebleven groenten, de zure room, de stukjes olijf, de stukjes ei en de croutons elk in een schaalte. Zet de soep op tafel met de 9 schaaltes eromheen. Laat iedereen naar smaak ingrediënten toevoegen.

Schenk er een glas rode Rioja bij.

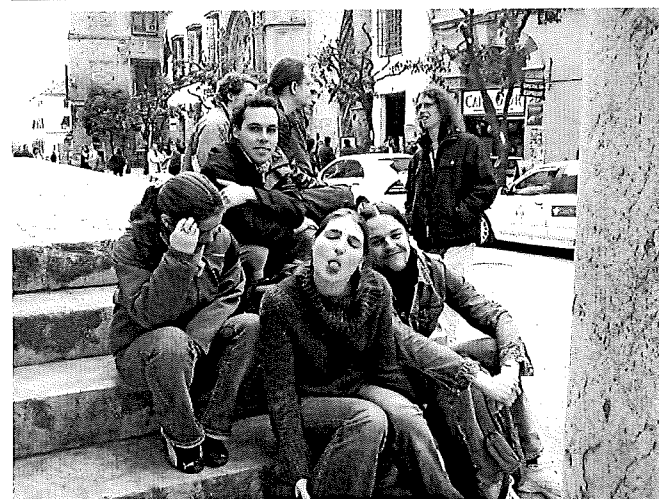
Andalusië Reisverslag in Beeld

Uit de honderden vakantiephotos (nee ik overdrijf niet, 't zijn er ongeveer 500) volgt hier een bescheiden "best of"-collectie... om in te kaderen

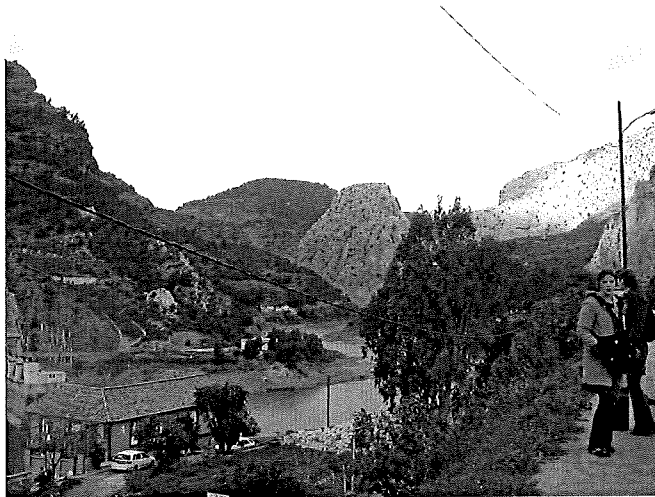
Aankomst in Murcia en op weg naar Cordoba, in Danny, ons Vito-busje...

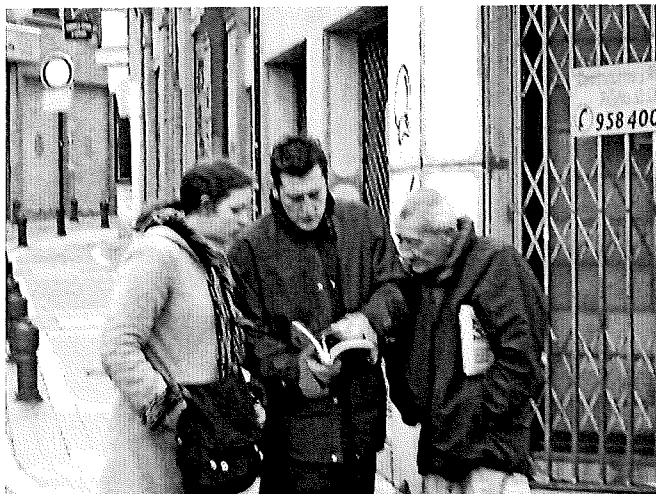
Cordoba: De Mesquita, het archeologisch museum, tapas, en spijtig genoeg veel regen...

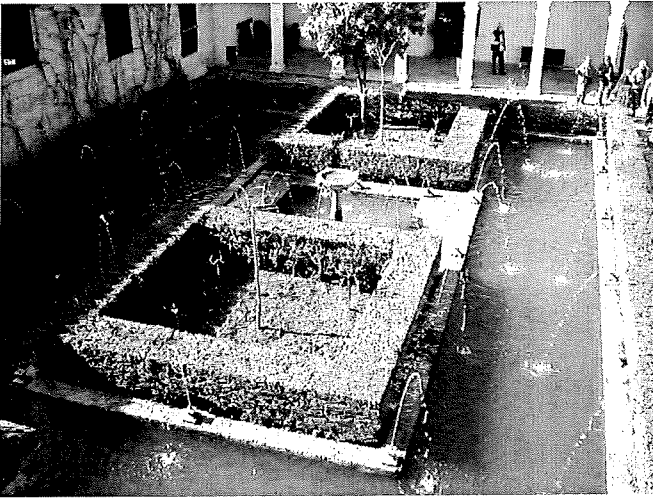
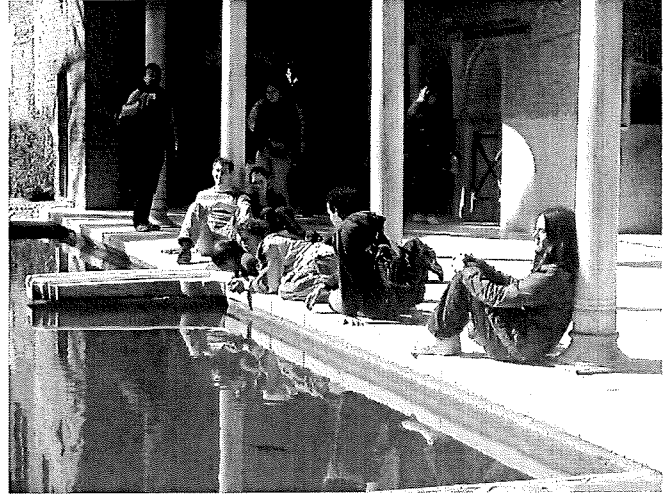
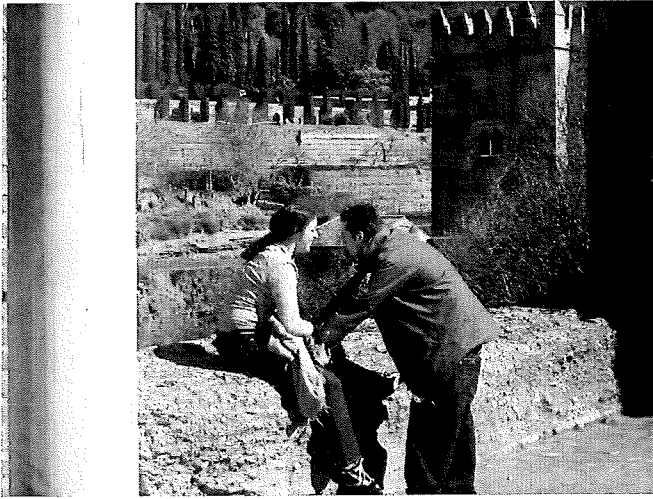
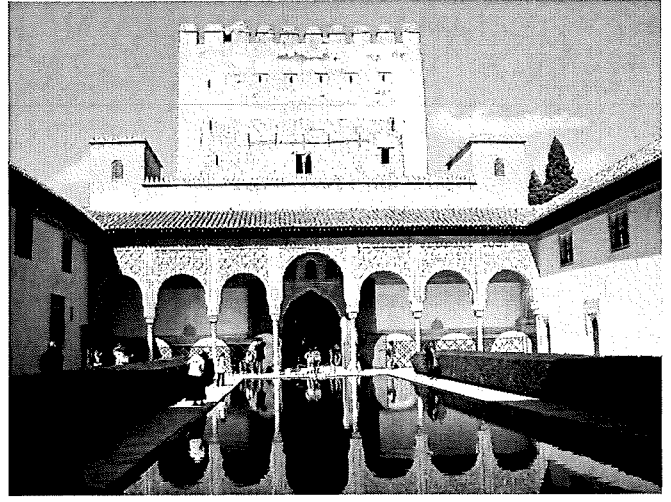
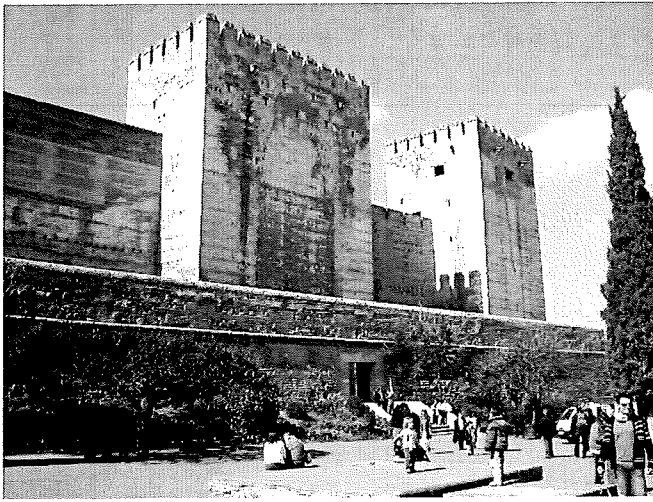

Van Cordoba naar Granada: via de Chorros en stiekem via Malaga om op het strand van de ZON te gaan genieten!

Granada: Alhambra, gezellige steegjes en churros bij het ontbijt...

Ik ga naar Andalusië, en ik neem mee...

Forumuittreksels: reisvoorbereiding hoort er ook bij...

Bijtje: Wat nemen jullie allemaal mee op reis?

Brecht: ... een boek, in 't geval iedereen besluit plots te gaan mountainbiken of zo

Bijtje: ...iets tegen de regen... 😊

Ak: laat onze Sport maar zeulen! kan hij al oefenen om de bagage van ons, tere meisjes, te dragen...
ondergoed, paar tshirts, extra broek, mss rok, extra paar schoenen tegen de nattigheid, eventueel fototoestel, pyama (ik wil niet naast een blote jacques slapen in andalusie 😊), shampoo en zeep, handdoek en dan is t???

bovendien: ik geloof niet in regen, als we er niet op voorzien zijn, zal de zon wel schijnen!
(en mag ik anders onder iemands paraplu? 😊)

Ak: neemt iemand spelletjes mee? kaarten of zo? kunnen we manillen 😊

Webdinges: ...een plannetje om van de luchthaven naar Cordoba te rijden.
...een zwembroek, al was het maar om de weergoden te tarten. 😊
...en wat kleren, maar daar ga ik mij donderdagavond pas het hoofd over breken.

Atheneae: .. MIJ (als verstekeling in de bagage)

Dragases: ...Mijn codex! 📖

Studentenverkiezingen 16 maart 2006: wie, wat en hoe, waarom, wanneer, waartoe,...

Voor informatie over alle kandidaten voor faculteitsraad, sociale raad en raad van bestuur kan je terecht op de site van de universiteit, de overzichtsbrochure en op de verschillende affiches. Vanuit het ons praesidium komen drie mensen op: lees hun programma, en ga vooral stemmen, al dan niet op een van hen...

Beste OAKiezers,

Leg een knoop in je zakdoek; schrijf het met lipstick op je spiegel of tatoeër deze datum op je goudvis: 16 MAART VERKIEZINGEN

In de goede oude tijd hebben uw voorouders-studenten op de barricaden gestaan om te strijden voor het RECHT onze universiteit mee te mogen besturen. Dit recht vertaalt zich in uw stemrecht. U en u alleen kiest de studenten die de volgende twee jaar uw belangen zullen behartigen in diverse raden aan de UGent.

Vooreerst in de *Faculteitsraad*. Hiervoor kies je studentenvertegenwoordigers (in moderne turbotaal ook al wel eens 'stuffers' genoemd) uit de Blandijn. Alles wat beweegt in onze eigen faculteit wordt door deze mensen nauwlettend in het oog gehouden. Onze eigen OAK-ers **Lorenzo Eecloo** en **Pieter Verstraete** stellen zich kandidaat voor deze faculteitsraad.

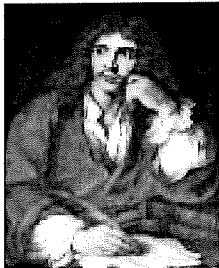
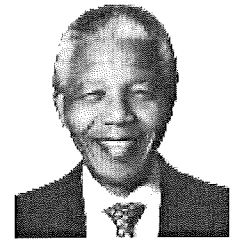
Ondergetekende, **Sophie Vanonckelen**, komt op voor de *Sociale Raad*. Dit is het orgaan dat instaat voor alle sociale voorzieningen aan de hele universiteit: de resto's, de jobdienst, de homes... Het is echter deze sector die de meest kordate studentenvertegenwoordigers nodig heeft. Er zijn immers genoeg duistere krachten aan het werk die niets liever willen dan besparen op deze sociale voorzieningen, zodat alles voor de studenten duurder wordt en een heel aantal studenten zal moeten afzien van verdere studies wegens te duur. Stemmen op Sophie betekent concreet stemmen voor een streven naar behoud en verbetering van de huidige sociale voorzieningen, de heroprichting van de Commissie Diversiteit aan de UGent (die instaat voor de noden van studenten met een handicap, streeft naar de gelijkwaardigheid van man en vrouw binnen de universiteit en een forum geeft aan alle verschillende geloofs- en andere overtuigingen).

Verder zijn er ook verkiezingen voor de *Raad van Bestuur*, het hoogste bestuurlijke orgaan van de UGent, waarin eveneens vier studenten participeren. Hiervoor ben ik opvolger van kandidaat **Hans Pijpelink**.

Omdat de Kalima vooreerst een studentenboekje is en geen verkiezingspropagandavod, surf je voor meer informatie omtrent onze programmapunten best eens naar www.stemhansensophie.be. Hier vind je ook onze telefoonnummers en emailadressen. Zo kan je ons dag en nacht contacteren met je grieven in verband met de universiteit.

16 MAART: U BESLIST, HET IS UW RECHT!

(sv)

Lorenzo Eecloo Pieter Verstraete

Wij zijn kandidaat voor de
Faculteitsraadverkiezingen

Op donderdag 16 maart in leszaal 216 van de Blandijn. Vergeet zeker niet je stembrief (die je thuis toegestuurd kreeg) en je identiteitskaart mee te brengen!*

Onze standpunten:

- De groei van taalrichtingen die aan interesse winnen, moet verder **ondersteund** worden door onze faculteit
 - Dit mag echter niet ten koste gaan van de **diversiteit** van de aangeboden talen en culturen, dat is immers één van de sterktes van onze universiteit!
 - De **educatieve taak** van onze universiteit mag niet in het gedrang komen door bvb de onderlinge concurrentie tussen de verschillende opleidingen van onze faculteit
- Daarom: stem op een van ons en laat zo ook jouw mening horen in de faculteitsraad!**

Pieter Verstraete (2^e bachelor sinologie)
OF
Lorenzo Eecloo (1^e licentie arabistiek)

* Mocht je echter toch deze brief vergeten of verloren zijn, laat dit je dan allerm minst tegenhouden om toch naar het stembureau te komen. Blijkbaar zou de oproepingsbrief alleen dienen om de administratie te vergemakkelijken. Je stem uitbrengen zonder brief zou volgens de laatste berichten niet volledig uitgesloten zijn.

Nuttige sites voor: een indoloog in spe

Hindi (en Urdu)

www.hindibhasha.com

www.4to40.com/discoverindia/hindi/
Leuke alfabet-plaatjes voor boven je bed

www.4to40.com/discoverindia/hindi/index.htm
vele verhaaltjes en gedichtjes in Hindi

<http://www.mylanguageexchange.com/Learn/Hindi.asp>
Pennenvrienden in het Hindi

<http://www.ukindia.com/zhin001.htm>
Een inleidende e-cursus in Hindi, Urdu, Sanskrit, Arabisch,...

<http://www.latrobe.edu.au/indiangallery/>
Site over vanalles en nog wat, maar met hindiwoordenboek in twee richtingen

www.worldlanguage.com
Koop via internet boeken, DVDs en andere stuff in Hindi, Urdu,... maar ook in alle andere talen. Ik vond er Harry Potter in het Hindi...

www.bbc.co.uk/hindi
www.bbc.co.uk/urdu
Het bbc-nieuws in hindi/urdu

Sanskrit

<http://www.samskrtam.org/>
Hymnes, raadsels (?) en nog vanalles in het sanskrit (met transcriptie en engelse vertaling...)

<http://www.sacred-texts.com/hin/index.htm>
Rigveda, upanishads e.a. in vertaling, transcriptie en sanskrit

http://www.sub.uni-goettingen.de/ebene_1/fiindolo/gretil.htm
e-texten in Prakrit en Sanskrit, maar ook in nieuw-indo-europese talen...
Een van de grotere collecties.

De Vloek van Rood - Episode 3

Wat voorafging: Prinses Roselinde en Anubis, de kamerheer vervolgen hun zoektocht naar de moordenaar van prins Cédric...paranoïa en een nest jonge katjes verstoren Anubis' gemoedsrust.

Anubis had het kunnen weten...prinses Roselinde's dierenliefde beperkte zich tot het liefdevol koesteren van dure bontjassen. Zelfs het – nochtans zéér trendy – hangbuikzwijntje van haar mondaine vriendin Paris Hilton kon haar niet bekoren, laat staan een nest ordinaire straatkatjes. Wat Anubis echter niet wist, was dat prinses Roselinde diep in haar hart heus niet zo kil was en regelmatig vertederd werd door viervoetige pluizenbollen. Edoch, ze kon, mócht niet bij pluizige viervoeters in de buurt komen. "Die ellendige Vloek van Rood toch", bedacht Roselinde in zichzelf. Ze hoorde Anubis, die naar haar vertrekken kwam gehold en herpakte zich. De kamerheer stormde binnen en trof daar de prinses aan die met veel misbaar en haar Yves Saint Vuitton kwaliteitssacoche naar de katjes aan het slaan was.

Roselinde was een uitstekende actrice. Haar hysterische gekrijs overtuigde Anubis om snel en doortastend te handelen. Hij gaf het koninklijke wicht een klap in het gezicht. Roselinde bedaarde enigszins. De klap had geen pijn gedaan, hoewel Anubis handafdruk rood in haar gezicht opgloeide. Zijn hand op haar huid...tot haar eigen verbazing constateerde Roselinde dat deze aanraking, onbeheerst en tegen alle regels van het gebruikelijke protocol in, haar een erotische rilling had bezorgd. Anubis trok haar intussen hardhandig bij haar bovenarm de kamer uit. Ze liet gespeelde kreetjes van pijn en verontwaardiging en sputterde wat tegen om deze hoogst ongebruikelijke worsteling tussen meesteres en ondergeschikte nog wat langer te laten duren. Haar lijf trilde.

Anubis voelde haar rillingen, haar geacteerde tegenspartelen. Jarenlang had hij Roselinde gediend, geobserveerd vanaf het moment dat ze ontwaakte tot hij, diep in de nacht, zeker wist dat ze vast in slaap was. Zijn leven draaide om Roselinde zoals een onopvallende satelliet rond een schitterende, ondankbare zon. Hij kende haar, maar Roselinde, zijn zon, zijn universum, had hem nooit een blik waardig gekeurd. Anubis was een gevoelige man. Hij voelde dat het verweer van Roselinde onder zijn brute aanraking verslaptte. Ook voelde hij in zijn strakke leren broek iets dat hem op eender welk ander moment ongetwijfeld zijn job gekost zou hebben.

De worsteling van kamer tot kamer verwerd haast tot een dans, die abrupt stopte in de laatste kamer; de kleine groezelige zithoek. Roselinde stond hijgend tegen de muur, nog steeds in de vastberaden greep van haar kamerheer. Ze keek Anubis vrank in de ogen. Wist hij wat ze dacht? Ze voelde zijn warme handen, zag zijn topazen ogen naar haar kijken en sloot haar ogen als een volleerde actrice, klaar voor een hartstochtelijke kus...opeens viel ze op de grond. In plaats van zijn lippen tegen de hare te drukken had Anubis haar botweg losgelaten om weer naar de katjes te rennen. Roselinde wist dat ze hem niet achterna kon gaan...de Vloek van Rood.

Met de kleine poesjes was niets aan de hand, zo leek het. Maar Anubis wist wat hem te doen stond. Het restje melk uit het omgestoten schoteltje kon wel dienen als wijwater, bedacht hij. De drie middelste vingers van zijn rechterhand doopte hij in de melk, drie keer. Hij doopte de katjes één voor één, door de melk over hun hoofdjes te wrijven. De mantra die daarbij gebruikt moest worden, kende hij uit zijn hoofd. Lang geleden

had men hem immers op dezelfde wijze gedoopt. Niet met melk echter, maar met het bloed van zijn dodelijk gewonde moeder. De Zegen van Rood, dacht hij, in een zeldzame bui van cynisme.

Moederpoes keek goedkeurend toe, alsof ze beseftte wat Anubis deed. Toen de geïmproviseerde doopceremonie ten einde was, trippelde ze naar de kamerheer om zich rond zijn benen te vlijen, de staart hoog in de lucht. Eerder dan dat hij het zag, voelde hij het: op de flank van moederpoes zat een litteken, een merkteken. Anubis nam de moederpoes op en ging met haar op de zetel zitten, waar Roseline die nacht nog in geslapen had. Hij werd bleek toen hij het litteken van naderbij bekeek. Het gruwelijke, gebrandmerkte symbool bracht duizenden herinneringen in hem naar boven. "Moeder", stamelde hij, "moeder". Hij begreep het niet. Het stadje Tnegh was nooit onder de heerschappij van De Schaduw gevallen. De inwoners hadden uiteraard wel gehoord van de Vloek van Rood, maar konden er zich vast niets concreets bij voorstellen. Wie had dan dit kwaadaardige symbool gebrand in de huid van deze zwerfkat? Of was het mogelijk dat de poes per toeval ontkomen was uit het rijk van De Schaduw? Anubis lachte bedroefd: dwaas, zelfs goed voorbereid ontkomt een mier nog niet aan De Schaduw.

Anubis vroeg zich af of hij dit moest melden aan de koning. Als hij hem zou bellen, zou de koning wis en zeker onmiddellijk de hele tocht afblazen. Dat was wel het laatste wat Anubis wilde. Niet enkel omdat zijn privéreisje met Roseline dan ten einde zou zijn, maar vooral omdat hij door het zien van het merkteken weer herinnerd werd aan de vurigste wens uit zijn jeugd: de zinloze, wrede dood van zijn moeder wreken...

Volgende keer: Anubis stuurt een sms-je naar de koning. Roseline wil koste wat het kost gaan shoppen en ontmoet in de winkelstraat een zéér bijzonder iemand.

(sv)

Een zoveelste open einde met het jongetje

Na alle zinnenstrelende doch ontuchtige taferelen uit eerdere episodes ziet de rechtgeaarde kopieer van deze liederlijke geschriften zich genoodzaakt enkele kanttekeningen te plaatsen bij de voorgaande vertellingen. Steeds was het mijn voornaamste bekommernis om de verhalen over de schavuit die deze kolommen kleurt op de meest sobere en realistische wijze tot u, de lezer, te brengen. Gaandeweg echter kreeg mijn bezorgde oog een ander pijnpunt in het vizier. Want vergis u niet, welwillende doch onwetende lezer, deze verhalen mogen u geenszins tot vermaak zijn! Ik houd u geen spiegel voor waaraan u een vlekkeloos voorbeeld dient te nemen, wel integendeel! Zoals u reeds vernam, wist deze bandeloze schelm slechts ternauwernood de eerste trede naar de beheersing die de volmaakte geest eigen is, te slechten. Zijn gebrek aan zelfkennis, gekoppeld aan de koppige volharding die hem uiteindelijk ook met de hakken over de sloot hielp, smoorde zijn ontluikende levenswandel ei zo na in de kiem. Hij slaagde ondanks fouten, fouten die gedurende het vervolg van zijn queeste fataal zouden kunnen worden. Waar deze tocht uw geliefde kornuit verder heen leidt, leest u in de volgende lijnen en episodes, onthoud echter mijn woorden!

Toen eindigden de dagen waarin onze jongen een jongetje was en stapte onze kameraad een nieuwe etappe in zijn leven binnen, onwetend over wat hem bij deze nieuwe dageraad te wachten stond. Reeds in de eerste dagen van zijn nieuwe bestaan als lintdrager, mocht hij kennismaken met enkele figuren die gedurende de daaropvolgende omzwervingen een belangrijke rol in zijn leven zouden spelen. Steeds met de Engel aan zijn zij ontmoette hij de Viking, één brok hartveroverende en goedmoedige oerkracht, en zijn medestander-in-schelmenstreken, de gekrulde en beminnelijke Sensei. In deze opsomming mag ook de roodharige MahaRani niet ontbreken, een vriendin die hem, zoals u in een volgende episode zult mogen lezen, op een later tijdstip een dienst van onschatbare waarde zou bewijzen. Samen met deze ontwapenende medestanders, dragers van linten in de meest uiteenlopende en oogverblindende kleuren, zetten de Engel en de jongen hun schouders onder een nooit gezien plan: een feestelijke verwelkoming op poten zetten, eentje die de pas aan de Grote Universiteit aangekomen jongetjes en meisjes vanaf hun eerste kennismaking met de afschrikwekkende Griuze Toren op het gemak zou stellen. Voorwaar een hachelijke onderneming! Onze avonturiers slaagden echter op onverhoede wijze in hun opzet: toen de horden jongetjes en meisjes nietsvermoedend een eerste maal de helling naar de Griuze Toren opliepen, wachtte hen vlak voor de top een groot feest waar de lintdragers van alle kleuren hen samen met hun medestanders breed glimlachend opwachtten en verwelkomden. De hele dag en de hele nacht verbroederden beide groepen honderduit en boden de min of meer ervaren krachten, die de lintdragers en hun medestanders reeds waren, hun vriendschap en advies aan aan de van nieuwsgierigheid blinkende nieuwkomers. Toen de jongen laat die avond, na de onbekommerde vervulling van zijn plichten bij de grote verwelkoming, zijn warme bedstee opzocht, kon hij nog niet vermoeden dat ook in de rangen van de pas aangekomenen enkele mensen schuilgingen die onontbeerlijke steentjes aan zijn levenspad zouden bijdragen. Voor de kennismaking met deze nog onbekende individuen kunt u kennismaken in een volgende episode van de queeste van de jongen, zoals plichtsbewust getranscribeerd door uw goedbedoelende

(Mg)

OAK-kalender Maart

Indisch etentje @ Passage to India (Sleepstraat)

dinsdag 14 maart 2006, 19u00

Thali dinner (soort Indische 'mezze'). Vegetariërs: €8, carnivoren: €10

Afspraak om 18u50 aan het rondpunt tussen Sluizeken en Sleepstraat.

Inschrijven in de kelder!

OAKwis @ Provinciaal Jeugdcentrum

donderdag 16 maart 2006, 20u00

Kwis met naast de algemene, ook wat Oosterse & Afrikaanse weetjes. Inschrijven in

de kelder!

Cocktailfuif @ Tequila - Stalhof

woensdag 22 maart 2006, 22u00

Zwoele & tropische cocktailfuif. Aangepaste kledij welkom!

Symposium: Politieke islam en het Westen @ Blandijn, Auditorium D

dinsdag 28 maart 2006, 19u30 tot 22u00

Prof. dr. Vermeulen (Arabistiek) en Prof. dr. Zemni (Middle East & North Africa Research Group) spreken over islam, islamisme en het westen, gevolgd door vragen en tussenkomsten uit de zaal & afgesloten met een gratis vat in het Kraaienest.

Oost-Aziatische avond @ Thermanal

donderdag 30 maart 2006, 18u30 tot 22u00

En na de paasvakantie zijn we er weer met:

Taichi

Joods-Arabisch kafee

Filmmaand @ Thermanal

Gedurende 3 weken in mei worden wekelijks 2 Oosterse-Afrikaanse films vertoond.

Praesidiumverkiezing @ kelder Blandijn

donderdag 04 mei 2006

Cantus

OAK aan zee @ 't zeetje aan Oostende, Vikinghaven

Kaas- en wijnavond

De filmwatcher

The Bow @ Sphinx

Film van de Zuid-Koreaanse regisseur Kim ki-Duk (Spring, summer, etc; Bin-Jip,...). Op een boot, midden op zee, leven een 60-jarige man en een 16-jarig meisje samen. Hij houdt haar verborgen voor de bewoonde wereld en is van plan met haar in het huwelijk te treden als ze 17 wordt. De vissers die nu en dan hun hobby komen uitoefenen op de boot mogen het meisje nauwelijks benaderen want de man waakt angstvallig over haar veiligheid en haalt zijn boog uit zodra iemand met haar in contact tracht te komen. Als een van de jonge vissers die de boot bezoeken het hart van het meisje raakt, is dat niet naar de zin van de oude man die zijn kansen om met haar te huwen teniet ziet gaan...

Congo River @ Sphinx

Deze reis naar Afrika is een ode aan het leven; het leven dat ons overrompelt zoals de niet in te tomen plantengroei langs de Congo-rivier. De beelden tonen ons het lief en leed van het volk langs de oevers, de feesten en ceremonies die het ritme van hun leven bepalen. De film geeft ook aan dat er achter de tragische en gewelddadige geschiedenis van dit continent nog hoop en geluk bestaat; de hoop en het geluk van rituelen, volksliederen en dansen. De film voert ons mee van de monding tot de bron van het grootste rivierbekken ter wereld: dat van de Congo-rivier. Langs die 4.370 km ontdekken we de getuigen van de woelige geschiedenis van dit land, terwijl de archieven ons herinneren aan de mythologische figuren die het lot van het Afrikaanse land bepaalden: de ontdekkingsreizigers Livingstone en Stanley, de koloniekoningen Leopold II en Boudewijn I, en de Afrikaanse leiders Lumumba en Mobutu.

Pompoko @ Sphinx

Tot 1967 is er geen vuiltje aan de lucht: op het platteland leven de tanuki's en de mens vreedzaam samen. Maar de grote stad blijft gestaag uitdijen en in 1967 beslist de overheid een nieuwe stad te bouwen. Bossen, weiland en boerderijen verdwijnen en het woongebied van de tanuki's wordt steeds kleiner. Uiteindelijk zien de eens zo vreedzame tanuki's geen andere uitweg meer: ze strekken ten strijde tegen de mens en zijn expansiedrang. De stamhoofden komen samen en stellen een vijfjarenplan op: tijd genoeg om het gedrag van de mensen te bestuderen en hun eeuwenoude transformatiekrachten, die ze door de jaren heen verloren zijn, terug op te roepen. Ze willen de mensen weggagen door hen angst aan te jagen en bijgeloof aan te praten. De meest fantastische ideeën worden uitgetoet, maar de seizoenen verglijden en de tanuki's raken uitgeput...

Three Times @ Studio Skoop

De Taiwanese meester Hou Hsiao-hsien is zijn tijd ver vooruit. Op een ronduit virtuoze manier weefde Hou met 'Three Times' een triptiek van drie liefdesverhalen in drie tijdsgewrichten: 1966, 1911 en 2005. Al herbergt elk deel zijn eigen verhaal, ritme, koloriet, klankkleur en stijl, toch ademt 'Three Times' een vorm van harmonie.

Evenementen, buurtfeesten, festivals...

Vice Versa wereldfeest @ Mechelen

zaterdag 18 maart 2006, 11u00 tot 19u00

Organisatie: Broederlijk delen

Een spetterend wereldfeest in Mechelen met aandacht voor alle continenten, dus ook Azië en Afrika aan de hand van debatten, workshops en natuurlijk een groot feest.

Concerten, Optredens & Fuiven

Muziek van Sultans en Koningen @ De Centrale - Turbinezaal

woensdag 15 maart 2006, 20u00

Een rijk en verrassend concert met zowel composities van Ottomaanse sultans, van de 16de tot de 19de eeuw, als die van Europese koningen uit diezelfde periode, uitgevoerd door bekende klassieke musici van TRT-Ankara. Onder leiding van kanoen-speler Tahir Aydogdu. Het hof van de sultan was eeuwenlang een centrum van de schone kunsten: de poëzie, de kalligrafie en de muziek bloeiden rijkelijk. Musici verbleven jaren aan het hof en componeerden, voerden muziek uit en droegen de muziekbeoefening over op hun leerlingen.

Uitgelezen: Made in China @ Vooruit - balzaal

dinsdag 21 maart 2006, 20u00

Iedereen heeft het over China als opkomende economische grootmacht, maar hoe zou het nog met de Chinese literatuur zijn? Is na Tienanmen elke kritische stem het land uitgevlucht, blijft het volk trots op haar tradities, hoe "lezen" westerlingen de Chinese samenleving en hebben ze in het nieuwe El Dorado gevoel voor humor? Misschien staan de antwoorden wel in De Noedelmaker van Ma Jian, Avonturen in modern China van Volkskrant-correspondent Hans Moleman of Tijdloos over een Verre Rivier van Yuhong Gong, de drie Chinese boeken die we voorleggen aan professor Rik Torfs, de Chinese VRT-radioreporter Ng Sauw Tjhoi, journaliste Anna Luyten en publicist Jos Geysels. Daarnaast herleest Tine Van den Wyngaert (Abattoir Fermé, Het Geslacht De Pauw) in geheel eigen stijl haar favoriete klassieker; Slapstick van Kurt Vonnegut. Zak zorgt voor snijdende cartoons en De Morgen-fotografen voor pakkende beelden. En dan voorzien we nog een verrassende Oosterse uitsmijter. Uiteraard zijn er ook boeken te winnen.

Kybele - Folk uit Anatolië @ De Centrale - Turbinezaal

zondag 26 maart 2006, 16u00

Kybele is een muziekgroep die Turkse volksmuziek brengt in zowel op de traditie gebaseerde als eigentijdse en eigenwijze arrangementen. De groep ontstond in oktober 2004 rond zangeres-muzikante Hilde De Clercq, die vanuit haar passie voor Turkse volksmuziek op zoek ging naar muzikanten met interesse om deze muziek te bewerken. De samenwerking met mensen die roots hebben in jazz, Vlaamse folk, balkanmuziek, Turkse traditionele muziek en Westerse klassiek gaf aanleiding tot een bruisende, swingende sound, waarin de Turkse traditionele elementen toch nog heel aanwezig zijn: wereldmuziek in de brede zin van het woord, aan de borst van de Anatolische moedergodin Kybele!

Haluk Levent @ De Centrale - Turbinezaal

zondag 02 april 2006, 20u00

Haluk Levent is één van de bekendste rockers uit Anatolië. Sinds het begin van zijn carrière als rock-ster in 1992 heeft hij reeds een tiental albums uitgebracht. Samen met Tarkan heeft hij popmuziek bijzonder populair gemaakt in Turkije. Hij giet oude Turkse liedjes in een nieuw rockjasje en voorziet ze van eigen teksten. Een zeer bekend nummer van Haluk Levent gaat over de toeristische attractie Pamukkale. In het nummer protesteert hij tegen de dreigende teloorgang van de kalksteenterrassen die dit gebied tot erfgoed van de UNESCO hebben gemaakt.

Istanbul Ensemble @ De Bijloke - Kapel

donderdag 20 april 2006, 20u00

Yahudije

Traditionele Joodse muziek uit Istanbul, Thessaloniki, Izmir en Jeruzalem

Tentoonstellingen

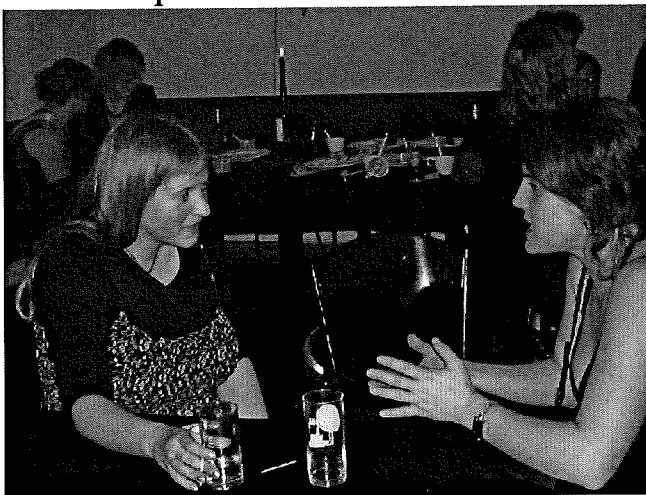
Congo - natuur en cultuur @ Afrikamuseum - Tervuren

dinsdag 23 november 2004 tot donderdag 31 augustus 2006

In 'Congo. Natuur & cultuur' staat de diversiteit van de banden tussen mens en natuur centraal. Vijf thema's vormen de rode draad door de tentoonstelling: 1. Biodiversiteit en natuurbescherming via nationale parken 2. De natuur als bron van grondstoffen 3. Woorden voor natuur en cultuur 4. De natuur als bron van symbolen 5. De natuur als bron van voedsel en medicijnen

The best of OAK Februari

Bal Masqué

Mercie, bedankt, hoera

Dankuwel Mercie

Aan iedereen die heeft geholpen bij het vullen van deze Kalima: Brecht, Maarten, Leen, Sophie, Ann-Kathleen, Jeroen, en iedereen die ik vergeten ben

HoeraHoera

Verjaren in de maand maart
Praesidium en dergelijke: niemand
Praesidium dat vergeten werd in februari:
Dieter Adriaenssens (Web)
Pieter Verstraete (Sport)

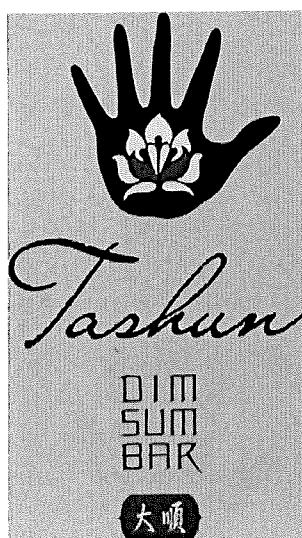
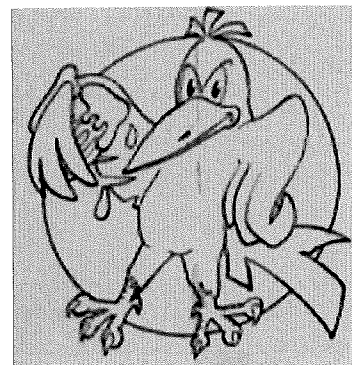

Dat verdient een knuffel: Eerst Dieter in het midden, dan Pieter...

Sponsors

Het Kraaienest

Ons Stamcafé:
Blandijnberg 1 (tegenover Blandijn)
9000 Gent
Tel.: 09 234 11 70
Website: www.kraaienest.be

OPENINGSUREN
GENTSE FEESTEN
Di > Za: 18u00 - 01u00
Zo > Ma: gesloten
ZOMERMAANDEN
Di > Vr: 11u30 - 14u30
18u00 - 01u00
Zaterdag: 18u00 - 02u00
Zo > Ma: gesloten
VANAF SEPTEMBER
Ma > Vr: 11u30 - 14u30
18u00 - 01u00
Zaterdag: 18u00 - 02u00
Zondag: gesloten

YANG TSOE-TSAN (Michèle)
St.-Pietersnieuwstraat 120
9000 B-Gent
Tel: 09/233.15.79
Gsm: 0477/99.86.69
E-mail: info@tashun.be

Meegacopy

Sint-Pietersnieuwstraat 97, 9000 Gent
Tel.: 09 233 14 98 - Fax: 09 233 14 98

Drukt voor ons deze kalima's en affiches !

En geeft onze leden bovendien een fijne kopieerkorting bij vertoon van lidkaart.

Clublied

Het lied van de OAK werd geschreven door Geert Castryck op de melodie van Het Zeeroverslied:

De mythische heerser van t geel continent
is de draak met zijn spuwende vuur.
Japan en India meten hun kracht
met het volk van de Chinese muur.
Als Dracoon ontvlamt, en zijn toorn ontbrandt,
dan verteert hij de vijand daarmee.
Ja, wij zijn de heersers van Azie,
de koningen van Afrika.

refrein: de OAK (de OAK), de OAK (de OAK),
de Oosterse Afrikaanse Kring, Hoi! Hoi!
Ja, wij zijn de heersers van Azie,
de koningen van Afrika.

De tronende koning van t donkere land
is de leeuw, als een brullend heraut.
Natuur en cultuur gaan gezwind hand in hand
in savanne, woestijn, stepp of woud.
En de pausenstrijd heeft Allah ontstemd
en de draak en de leeuw meegebracht,
en zo komen Azie en Afrika
samen in Gents vaandelpracht.

De Goden der wereld beschermen de kring
in t Arabisch, t Hebreeuws of t Sanskrit.
We dansen en zingen als vrienden bijeen,
op de toon van dit edele lied.
En van t belfort af, schreeuwt de gulden draak
met de zilveren leeuw over Gent:
Arabindohebrajapafrikanees,
vrij en zelfstandig student.

Ereleden

Prof. Dr. Dessen
Prof. Dr. Haerinck
Prof. Dr. Heirman
Prof. Dr. Janssen
Prof. Dr. Moerloose
Prof. Dr. Niehaus
Prof. Dr. Smelik
Prof. Dr. Tanret
Prof. Dr. Van Den Bossche
Prof. Dr. Vermeulen
Dr. De Graef
Dr. De Vries
Dr. Schallenbergh
Dr. Verkinderen
Dra. Vandierendonck
Drs. Castryck
Drs. Yeshaya

Prosenior Frank Ketels
Prosenior Christine Swaelens

Mvr. Van Gysel
Thomas Pieters
Marit Van Geel
Koen Goossens